

مصرف نابجای استروئید و پنومونی پنوموسيستیس: معرفی دو بیمار

دکتر پیام طبرسی^{*}، دکتر سیدمهدی میرسعیدی، دکتر مجید ولی‌الله پورامیری، دکتر شیرین کریمی، دکتر کتابیون نجفی‌زاده، دکتر عباس میرافشاریه، دکتر محمدرضا مسجدی، دکتر علی‌اکبر ولایتی، دکتر سیدداود منصوری

مرکز تحقیقات سل و بیماری‌های ریوی، بیمارستان مسیح دانشوری، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

دریافت: ۱۵/۵/۸۵ پذیرش: ۱۵/۵/۸۶

Title: Inopportune use of steroids and pneumocystis pneumonia: report of two cases

Authors: Tabarsi P, (MD); Mirsaeidi M, (MD); Amiri M, (MD); Karimi Sh, (MD); Najafizadeh K, (MD); Mir afsharieh A, (MD); Masjedi MR, (MD); Velayati AA, (MD); Mansouri D, (MD).

Introduction: PCP remains an important opportunistic infection in HIV-infected patients. In HIV-negative individuals, PCP is a major cause of morbidity and mortality. Among immune suppressive agents, the role of steroids is prominent. In this article, we report two cases of PCP due to incorrect use of steroids.

Keywords: Steroids, pneumocystis jiroveci, pneumonia.

Hakim Research Journal 2007; 10(1): 32- 35.

Archive

* نویسنده مسؤول: تهران، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، مرکز تحقیقات سل و بیماری‌های ریوی تلفن: ۰۹۵۰۲ ۰۱۰۹۵۰۲ نامبر: ۰۹۵۰۲ tabarsi@nritd.ac.ir پست الکترونیک:

چکیده

پنومونی پنوموسیستیس در بیماران آلوده با HIV به عنوان یکی از شایع‌ترین عفونت‌های فرست طلب و در بیماران HIV منفی، به عنوان یک علت شایع مرگ‌ومیر و ناخوشی مطرح است. در میان داروهای سرکوب‌گر ایمنی، نقش استروئید برجسته است. در این مقاله ۲ مورد که در اثر مصرف ناجای استروئید دچار پنومونی پنوموسیستیس شده‌اند، معرفی می‌شوند.

گل واژگان: استروئید، پنوموسیستیس ژیرووسی، پنومونی.

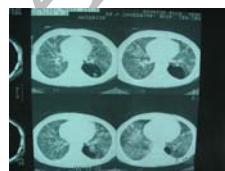
مقدمه

مراجعةه ۱۰۶۰۰: wbc: ۸۵٪، لنف ۶۰٪ و لنفوسيت کل ۶۰ داشت. رادیوگرافی سینه، انفیلتراسيون آلوئولر و بینابينی دو طرفه ریه را نشان داد (شکل ۱).

شکل ۱- گرافی سینه بیمار نشان‌دهنده انفیلتراسيون آلوئولار و بینابینی دو طرفه است

بیمار با شک به پنومونی تحت درمان با سفترياکسون و اریترومازین قرار گرفت ولی روز بعد تنگی نفس بیمار بیشتر شده و درجه اشیاع اکسیژن به ۸۰٪ تقلیل یافت. در شرح حال مجدد مشخص شد که بیمار ۲۰۰ mg پردنیزولون روزانه بهمدت یک‌ماه جهت بدنسرایی مصرف کرده است. رژیم درمانی وی به سفتازیدیم ۲ گرم هر ۸ ساعت وریدی و وانکومایزین ۱ گرم هر ۱۲ ساعت وریدی و کوتربیوموکسازول ۳ قرص هر ۶ ساعت تغییر می‌یابد. تست HIV بیمار منفی است. در سی‌تی اسکن انجام شده ضایعات شیشه مات^۳ در هر دو ریه و ندول‌های دو طرفه ریوی وجود دارد. یک ضایعه کیستیک نیز در لوب تحتانی چپ وجود داشت (شکل ۲).

شکل ۲- سی‌تی اسکن بیمار اول نشان‌دهنده نمای شیشه مات دو طرفه و ندول دو طرفه ریوی است. همچنین یک ضایعه کیستیک در لوب تحتانی ریه چپ وجود دارد.

پنوموسیستیس برای اولین بار در سال ۱۹۰۹ به عنوان یک مرحله تکاملی در چرخه زندگی تریپانوزوما کروزی^۱ توسط شاگاس شرح داده شد (۱)، ولی بعد از مدتی به عنوان یک ارگانیسم مجزا شناخته شد (۲). برای اولین بار در سال ۱۹۵۱، بیماری زایی آن در انسان نشان داده شد (۳). اخیراً گونه پنوموسیستیس که در انسان ایجاد بیماری می‌کند پنوموسیستیس ژیرووسی^۲ نامیده شده است (۴). پنومونی پنوموسیستیس به عنوان یکی از شایع‌ترین عوامل عفونت فرست طلب در بیماران HIV مثبت مطرح است (۵ و ۶). در بیماران با نقص ایمنی بدون عفونت HIV پنوموسیستیس یک علت عمده عفونت و مرگ‌ومیر است (۷ و ۸). در برخی از مطالعات استفاده از کورتون به عنوان یک عامل مستعد کننده جهت PCP ذکر شده است و شواهد مشابه در مورد بیماران مبتلا به سرطان یا بیماری‌های بافت همبند که کورتون دریافت می‌کردند، وجود دارد (۸-۶). در این مقاله ۲ مورد پنومونی پنوموسیستیس ناشی از مصرف ناجای کورتیکوستروئید معرفی می‌شود.

روش کار

مورد اول: بیمار آقای ۳۰ ساله‌ای است که با شکایت سرفه، خلط و تنگی نفس از ۳ هفته قبل مراجعه نموده است. در شرح حال، بیمار از تب و لرز و تعریق شبانه شکایت داشت. در طی این مدت ۸ kg کاهش وزن داشته است. از ۳ روز قبل از مراجعه دچار تشدید تنگی نفس و سرفه شده است. بیمار متأهل و دارای یک فرزند است. سابقه اعتیاد تزریقی دارد ولی سابقه اقامت در زندان ندارد. در معاینه، بیمار دیسترس تنفسی دارد. تب ۳۹°C، تعداد نبض ۱۲۰، تعداد تنفس ۴۰ و فشار خون ۱۱۰/۷۰ می‌باشد. در معاینه بالینی، بیمار کاندیدیازیس دهانی دارد. در سمع قلب تاکی کارد و در سمع ریه‌ها رال fine در هر دو ریه داشت. در بد

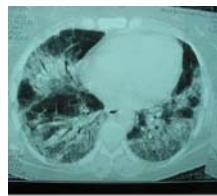
³ Ground glass

بهار ۶۸، دوره دهم، شماره اول

¹ Cruzi

² P. Jiroveci

ارجحیت قواعد هر دو ریه وجود دارد (شکل ۴). به رژیم درمانی بیمار کوتريموکسازول ۳ قرص هر ۶ ساعت و دگزامتازون ۴ میلی گرم هر ۶ ساعت اضافه گردید و بیمار، به ICU منتقل شد. در بررسی BAL، بیمار ماکروفاژهای حاوی مواد کفآلود مشاهده شد که در رنگ آمیزی مونوکلونال از نظر PCP مثبت گزارش گردید (شکل ۳). بررسی BAL از نظر پاتولوژی های همراه نظیر مایکوباکتریوم، سایتومگالوویروس و آسپرژیلوس منفی است. درمان بیمار با کوتريموکسازول و پردنیزولون ادامه یافت و با بهبودی کامل مرخص گردید.

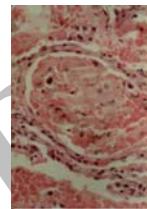
شکل ۴- سی تی اسکن بیمار دوم نشان دهنده ضایعات آلوئولی و شیشه مات در هر ۲ ریه با ارجحیت قواعد هر ۲ ریه می باشد.

بحث و نتیجه گیری

پنومونی پنوموسیستیس منحصرآ در افراد با نقص ایمنی اتفاق می افتد. دو سوم موارد PCP در افراد آلود با HIV رخ می دهد (۹) و یک سوم بقیه در افراد HIV منفی اتفاق می افتد که شامل بیماران مبتلا به بد خیمی های خونی، سرطان های اعضاي توپر و مبتلایان به بیماری های بافت همبند تحت درمان سرکوب کننده ایمنی می باشد (۸ و ۱۰ و ۱۱). در میان داروهای سرکوب کننده ایمنی، نقش کوتريکواستروئیدها از سایر داروها برجسته تر است (۱۲). در بین افراد مختلف، اختلاف قابل توجهی در میزان پاسخ به داروهای استروئیدی وجود دارد (۱۳). علل مختلفی جهت توجیه تأثیر کورتون در افزایش استعداد به PCP مطرح شده است که در این میان کاهش تعداد لنفوцит های CD4+ و نقص فعالیت ایمنی مهم تر است (۸ و ۱۲).

بیمارانی که پنومونی پنوموسیستیس بدون عفونت HIV دارند عموماً با بروز نارسایی حاد تنفسی به دنبال کاهش یا افزایش دوز کورتون مراجعه می کنند (۷ و ۸). این بیماران در مقایسه با افراد HIV مثبت، عموماً تعداد کمتری از پنوموسیستیس در ریه دارند (۱۴). میزان مرگ بیماران مبتلا به پنومونی پنوموسیستیس به حدود ۳۰ تا ۶۰٪ می رسد (۶ و ۱۵). یک علت این امر شاید این باشد که در افراد HIV منفی تعداد نوتروفیل بیشتری در بافت ریه وجود دارد که باعث التهاب بیشتر می شود و به عنوان یک فاکتور تعیین کننده پیش آگهی بد تلقی می شود (۱۶). علت دیگر شاید تأخیر در تشخیص این بیماران باشد چرا که ممکن است

برای بیمار برونکوسکوپی انجام شد و در بیوبسی ترانس برونشیال، در برخی آلوئول ها مواد کفآلود اوزینوفیلیک دیده شد که در رنگ آمیزی مونوکلونال، از نظر PCP مثبت گزارش می گردد (شکل ۳). بررسی BAL از نظر پاتولوژی های همراه نظیر مایکوباکتریوم، سایتومگالوویروس و آسپرژیلوس منفی است. درمان بیمار با کوتريموکسازول و پردنیزولون ادامه یافت و با بهبودی کامل مرخص گردید.

شکل ۳- نمای پاتولوژیک بیمار اول نشان دهنده انفلتراسیون کفآلود اوزینوفیلی به همراه سلول های پایی مورفونوکلئ پراکنده در داخل فضای آلوئلی است.

مورد دوم: بیمار خانم ۳۸ ساله ای است که با شکایت تنگی نفس به مرکز تحقیقات سل و بیماری های ریوی بیمارستان مسیح دانشوری مراجعه نموده است. او از ۴ ماه قبل از مراجعته دچار سرفه های تک تک شده و مراجعات سرپایی متعدد داشته است. از ۳ هفته قبل دچار تب و لرز و تعریق شبانه شده که متعاقب آن تنگی نفس پیشرونده عارض شده است و از ۳ روز قبل از مراجعة، همپوشانی نیز داشته است. بیمار در شرح حال، سابقه هیچ بیماری خاصی را ذکر نکرد ولی مصرف آنتی بیوتیک های متعدد از جمله کوآموکسی کلاو و اریترومایسین را در جریان بیماری اخیر خود یادآور شد. در معاینه فشار خون $120/80$ ، درجه حرارت 38.5°C ، تعداد بیضی 100 و تعداد تنفس ۱۵ بود. در سمع قلب، سوافل سیستولیک II/VI شنیده می شد و در سمع ریه ها رال fine در قاعده هر دو ریه وجود داشت. در رادیوگرافی به عمل آمده، انفلتراسیون ندولر و آلوئولر در قاعده هر دو ریه دیده می شود.

بیمار تحت درمان با سفتریاکسون ۱ گرم هر ۱۲ ساعت وریدی و اریترومایسین ۴۰۰ میلی گرم هر ۶ ساعت قرار گرفت. دو روز بعد از مراجعة، تنگی نفس تشدید یافته و درجه اشباع اکسیژن به ۷۷٪ تقلیل یافت. در CBC، تعداد لوکوسمیت خون محیطی 80% و نوتروفیل لنفوسيت 14% بود. (لنفوسيت کل: ۴۶۲). در شرح حال مجدد از بیمار مشخص شد که بیمار سابقه مصرف پردنیزولون 15g روزانه به مدت یک ماه با تشخیص احتمالی بیماری حساسیتی ریه و بدون بررسی کافی داشته است. در سی تی اسکن ریه، ضایعات آلوئولر و شیشه مات در هر دو ریه با

که توصیه کرده‌اند در بیماران تحت درمان کورتیکواستروئید، در شرایط زیر لنفوسیت‌های CD4 شمارش گردد: دریافت استروئید بیش از ۱۵mg پردنیزولون روزانه؛ مصرف بیش از ۳ ماه استروئید و لنفوسیت کل زیر ۶۰۰. در صورتی که تعداد CD4 در این شرایط زیر ۲۰۰ باشد تجویز کوتريموکسانول به عنوان پیشگیری توصیه می‌شود. هر چند در مورد بیماران HIV منفی مطالعات بیشتری مورد نیاز است (۱۷).

در خاتمه معرفی این دو بیمار، نشان می‌دهد که مصرف استروئید باید بدقت در موارد مصرف واقعی استفاده گردد و از تجویز آن در موارد غیرضروری اجتناب شود؛ به طوری که در هر دو بیمار تشریح شده درمان استروئید می‌دلیل تجویز شده بود.

تشریح این دو بیمار، ضرورت گرفتن شرح حال دقیق و معاینه بالینی جامع و کامل در بیماران مراجعه کننده با عالیم تنفسی غیرقابل توجیه را نشان می‌دهد. از آنجا که عفونت با پنوموسیستیس ژیرووسی در بیماران فاقد عفونت HIV به صورت حاد ظاهر می‌کند و با پیش‌آگهی بدتری همراه است، لذا تشخیص سریع از اهمیت بهسازی برخوردار است. در چنین بیمارانی وجود لنفوسیتوپنی، برفک دهانی و ضایعات شیشه‌مات در HRCT به شدت به نفع تشخیص پنوموسیستیس می‌باشد.

¹Carmichael

²Sowden

References

- Chagas C. Nova trypanosomia humana. Estudos sobre amorphologia e ciclo evolutivo do schizotrypanum cruzi, n. gen., n.sp; agente etiologico de nova entidade morbida de homem. Mem Inst Oswaldo Cruz 1909; 1:159-218.
- Delanoe A, Delanoe M. Ser les rapports der kystes de carini du pulmones rats avec trypanosome lewisi. C R Acad Sci Paris. 1912; 155:658.
- Vanek J. Atypical pneumonia in children caused by pneumocystis carinii. Cas Lek Cesk 1951; 90(38): 1121-1124.
- Stringer JR, Beard CB, Miller RF, et al. A new name (pneumocystis jiroveci) for pneumocystis from humans. Emerg Infect Dis 2002; 8: 891-896.
- HIV/AIDS surveillance supplemental report. Vol.9. No.3. Atlanta: Centers for Disease Control and Prevention, 2003: 1-20.
- Sepkowitz KA. Opportunistic infections in patients with and patients without acquired immunodeficiency syndrome. Clin Infect Dis 2002; 34: 109- 107.
- Sepkowitz KA, Brown AE, Telzak EE, et al. Pneumocystis carinii pneumonia among patients without AIDS at a cancer hospital. JAMA 1992; 267: 832-837.
- Yale SH, Limper AH. Pneumocystis carinii pneumonia in patients without acquired immunodeficiency syndrome: associated illness and prior corticosteroid therapy. Mayo Clin Proc 1996; 71:5-13.
- Safrin S. Pneumocystis carinii pneumonia in patients with the acquired immunodeficiency syndrome. Semin Respiro Infect 1993; 8: 96-103.
- Roblot F, Godet C, Le Moal G, et al. Analysis of underlying diseases and prognosis factors associated with pneumocystis carinii pneumonia in immunocompetent patients. Eur Respir J 2002; 20: 101-106.
- Nuesch R, Bellini C, Zimmerli W. Pneumocystis carinii pneumonia in human immunodeficiency virus (HIV) – positive and HIV negative immunocompromised patients. Clin Infect Dis 1999; 29: 1519 – 1523.
- Ognibene FP, Shelhamer JH, Hoffman GS, et al. Pneumocystis carinii pneumonia: a major complication of immunosuppressive therapy in patients with Wegener's Granulomatosis. Am J Respir Crit Care Med 1995; 151: 795-799.
- Hearing SD, Norman M, Smyth C, et al. Wide variation in lymphocyte steroid sensitivity among healthy human volunteers. J Clin Endocrinol Metab 1999; 84: 4149-4154.
- Limper AH, Offord KP, Smith TF, et al. Pneumocystis carinii pneumonia: differences in lung parasite number and inflammation in patients with and without AIDS. Am Rev Resp Dis 1989; 140: 1204-9.
- Pareja JG, Garaland R, Koziel H. Use of adjunctive corticosteroids in severe adult non- HIV pneumocystis carinii pneumonia. Chest 1998; 113: 1215-1224.
- Masur H, Kaplan JE, Holmes KK. Guidelines for preventing opportunistic infections among HIV- infected persons- 2002: recommendations of the U.S. public Health service and infectious diseases society of America. Ann Intern Med 2002; 137: 435-78.
- Sowden E, Carmichael A. Autoimmune inflammatory disorders, systemic corticosteroids and pneumocystis pneumonia: A strategy for prevention. BMC Infectious Diseases 2004; 4(42): 2334-2342.

عالیم تنفسی به بیماری زمینه‌ای ربط داده شود. لذا در بیماران HIV منفی شک بالینی جهت تشخیص PCP از اهمیت بهسازی برخوردار است. نکته جالب در این دو بیمار، عدم وجود بیماری زمینه‌ای مشخص که پژشک را به سمت تشخیص راهنمایی کند، می‌باشد؛ چرا که هر دو بیمار در شرح حال اولیه هیچ اشاره‌ای به مصرف کورتیکواستروئید نداشتند. با این حال وجود کاندیدیازیس منتشر دهانی، لنفوسیتوپنی و ضایعات شیشه‌مات در سی‌تی اسکن با resolution بالا، پزشکان را به سمت تشخیص راهنمایی کرد. لذا شرح حال دقیق و معاینه بالینی کامل، کلیدهای اساسی تشخیص می‌باشند. از طرف دیگر در بیمارانی که کورتون مصرف می‌کنند و با عالیم ریوی مراجعه می‌کنند وجود کاندیدیازیس دهانی و لنفوسیتوپنی در خون محیطی باید سریعاً PCP را به عنوان یک تشخیص افتراقی در ذهن مطرح نماید.

نکته مهم دیگر، پیشگیری از پنومونی پنوموسیپتس در بیماران در معرض خطر می‌باشد. در مورد بیماران HIV مشتبه راهنمای مشخصی جهت پیشگیری وجود دارد. لنفوسیت ۲۰۰ CD4 کمتر از یا کاندیدیازیس منتشر دهانی (۱۶) در بیماران فاقد عفونت HIV که داروهای سرکوب کننده اینمی مصرف می‌کنند و یا ضعف اینمی اولیه یا اکتسابی دارند نیز تجویز داروهای پیشگیری کننده توصیه شده است (۸-۶). یکی از بهترین الگوهای تجویز پروفیلاکسی در این بیماران مربوط به کارمیچال^۱ و سودین^۲ است.

Archive of SID